

Vladimír Antonov

O praci s rostlinami

Přednáška

© V. Antonov, 1990

Stále se mluví o lásce. K Bohu nelze dojít, aniž bychom se naučili milovat Jeho Stvoření. Láska je altruismus, dávání sebe sama. Pravá láska nemůže být egocentrická, "láska" k sobě je zvrácená. Na duchovní cestě není místa pro větu: "Miluji tě, proto prosím musíš patřit pouze mně a milovat mě!"

Pravé altruistické lásce se můžeme učit v oblasti sexuálních vztahů, při výchově dětí, službou lidem ve své profesi (jestliže se ke své práci stavíme jako ke službě, ne jako k výdělečné činnosti a získávání jiných výhod). Základem etiky je láska jako soucit, něha, tolerance, ochota k sebeobětování atd. Etická složka je nosnou oporou každého duchovně rostoucího člověka.

Naučit se lásce nám pomohou nejen duchovní vůdcové, nejen lidé, ale i prosté rostliny. Jen kdybychom se chtěli učit!

Vždyť rostliny jsou také živé, cítící bytosti, schopné dokonce emocionální reakce. Rostliny jsou stejně jako my fyzická těla s veškerými jednotkami života. Chceme-li se naučit lásce, má smysl přistupovat k rostlinám právě takto.

Rostliny jsou živé bytosti. I my se můžeme učit milovat každou takovou živou bytost při rozvíjení schopnosti emocionální lásky. Vždyť čím více bude objektů, které jsme se naučili milovat, tím širší a dokonalejší bude naše láska.

Existují i jiné možnosti esoterické práce s rostlinami.

Například každá rostlina má kolem těla bioenergetický obal, "kokon", jako kterákoli vtělená bytost. Můžeme se cvičit v osahávání "kokonů" rukou, je možné rozvíjet jasnovidnost a naučit se je vidět. Spatřit "kokon" je nejsnazší ze svého "kokonu", rozšíříme-li v něm své vědomí.

Avšak jsou ještě zajímavější možnosti. Tréninkem svého vědomí lze dojít k tomu, že se staneme stromem. K tomu je třeba například přistoupit zády ke kmeni, naladit se na strom emocionální láskou a "vlít" své vědomí dozadu, do těla stromu. Pak snadno můžeme pocítit sami sebe řekněme jako borovici, dokážeme se podívat na okolní svět z jejího těla, jako bychom se dívali jejíma očima. Přitom mé "já" mizí.

Naučit se mizet je krajně důležité. Je opačná cesta, charakteristická pro některé okultní školy a školy černé magie — cesta pěstování svého "já": "Já jsem tady pánem! Já budu poroučet! Všichni mě musí respektovat!..." Ve zdravých náboženských směrech se kultivuje pokora, pokorné pocíťování sebe sama. Není to dogmatická samoučelnost! Má to skutečně zásadní význam. Každý může splynout s Bohem a vítězně ukončit svou osobní evoluci teprve tehdy, když se naučí mizet, být ničím.

K Bohu se nelze "vloupat". V Bohu lze zmizet. Proto v buddhijóze předchází stupni nirvány v Íšvarovi stupeň nirodhi, kdy se člověk učí převádět své "já" do stavu "ne-já". Naše "já" musí zemřít, abychom se vlili v Boha.

Na to je třeba pamatovat již od samého počátku Cesty a všemocně se vystříhat pěstování domýšlivosti, pýchy a egocentrismu. Jinak by potom bylo těžké se s ním vypořádat.

Ještě se za pomoci rostlin můžeme zjemňovat tak, že se na ně budeme ladit. Z hlediska "hrubosti a jemnosti" jsou různé druhy rostlin. Dub je energeticky nejhrubší druh stromu v naší evropské oblasti. Zato u borovic, smrků, bříz (zvláště u druhu bříza chlupatá), osik a některých topolů je čemu se přiučit.

Člověk, který snadno vstupuje do hrubých energetických stavů a neumí je odstraňovat, nemůže o sobě říkat, že je jógin. Avšak uvedené stromy udržují klid a jemnost vždy.

Bioenergetická aktivita stromů závisí na ročním období. Břízy nás nejintenzivněji obdarovávají svou jemností na jaře v období proudění mízy. S borovicí je nejlépe pracovat v létě, v horku, se smrkem v chladném ročním období.

Jsou také bioenergetické rozdíly mezi rostlinami stejného druhu.

Rostliny, které rostou v nepříznivých podmínkách, např. v podmáčené půdě, v neadekvátní vlhkosti atd. jsou bioenergeticky slabé. Zdravé stromy rostoucí bez omezení prostoru jsou obvykle plné energie.

Mezi nimi je možno najít vzácné jedince, kteří vynikají zvláště unikátní silou. Jsou to tak zvané "rostliny síly".

"Rostliny síly" přitom nemusí být jen stromy. Někdy tyto vlastnosti mají i maličké rostliny, například jednotlivé exempláře kapradiny dreopterisu.

Na závěr se zastavíme ještě u etiky vzájemných vztahů s rostlinami.

Některí bioenergetikové v naší zemi v poslední době fantazírují, že některé stromy energii dávají a jiné ji odebírají. U prvních je třeba se "přiživovat" a druhým se vyhýbat jako "vampírům" atd. Tyto fantazie se rodí také díky nedostatku informací, které je možné získat biolokační virgulemi nebo kyvadélkem na rozdíl od možnosti vstoupit s rostlinami do harmonického vztahu emocionální lásky a splynout s nimi vědomím.

Ve skutečnosti neexistují takové rostliny, které by lidem "odsávaly" energii. A také nemáme etické právo mít požadovačný postoj k životní síle jiných živých bytostí. Věnujme tomu pozornost! Je to zásadní etický moment na duchovní Cestě. V etice jógy není prostor pro osobní zájmy, pro požadovačnost. Je zde však prostor pro lásku jako dávání a lásku jako soulad.

Duchovně se vyvíjející člověk vytváří s rostlinami vztah lásky. Přistupujme ke stromu s láskou, naladme se podle něho v harmonii jemných emocí, obdarujme ho svou láskyplnou něhou a on potom odpoví svou láskou.

Pouze když se setkají dva, kteří směřují vektor své lásky k partnerovi, pouze tehdy nastupuje pravá harmonie mezi člověkem a rostlinou, mezi lidmi, mezi člověkem a Bohem.

Preklad: L. Bělousová